

{ אז נדברו }

פרשת אחרי-קדושים תשע"ח | גליון מספר: 374 | לסדר: "קדושים תהיו..."

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

כוס תנחומין

לידידנו העומד לימין הגיליון
ותורם רבות מזמנו ומכוחו
לטובת גיליון זה האברך
החשוב הרב אורי שרגל
שליט"א בפטירת אחיו

ראובן נוב ז"ל

גודר פרצות ישראל הוא יגדור
את הפרצה הזו בישראל לחיים,
ולא תוסיפו לדאבה עוד.

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

”

הרכבת לירושלים יוצאת לדרך יחד עם לומדי דף היומי קדשים...

בשבוע זה רבבות אלפי ישראל החלו בלימוד סדר קדשים... רק לחשוב איזה רעש גדול יש בשמים מעצם העניין... זו הזדמנות!!! זה סוג של פרשת דרכים!!! אפשר לקפוץ על העגלה... רק לשבר את האוזן: לדעת שו"ע הרב (שהוא נחשב מרא דשמעתא בהלכות ת"ת שהוא הרחיב בהלכות אלו בשו"ע שלו) הרי סדר קדשים הוא הראשון בסדר עדיפויות ביחס לשאר חמשה סדרי משנה... ולמה?? משום שבכל ששה הסדרים יש מצות תלמוד תורה... ואילו בסדר קדשים ישנה נקודה נוספת שכל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה וכל העוסק בפרשת חטאת כאילו הקריב חטאת... ועוד נקודה נוספת: היו גדולי עולם שחיבבו מאוד את לימוד סדר קדשים משום שהוא עסק התורה בגופי תורה גמורים!!! מה הכוונה?? ברוב הש"ס חלק נכבד מהתורה שבעל פה עוסק סביב תקנות חכמים... גם מסכת שבת הרי תשעים אחוז ממנה עוסק באיסורי שבות ובמוקצה שכל זה דרבנן... ואילו סדר קדשים כל כולו מקשה של גופי תורה!!! כל דף במסכת זבחים כולו מלא וגדוש בדרשות גמורות בתיבות התורה... זו תורה שבעל פה שנושקת לתורה שבכתב... יש טהרה מיוחדת בעסק התורה של תורת כהנים... (תורת כהנים ומסכת זבחים זה היינו הך... אפשר לומר שבגדול אין כמעט קטע בתורת כהנים שלא נכתב במסכת זבחים מנחות...)

עכשיו תקשיב הערה נחוצה... מצוה לפרסם: מצד אחד בסדר קדשים יש משהו קצת מלחיץ... זה נשמע מושגים לא כ"כ מוכרים... הרבה פסוקים ודרשות... אבל מצד שני תתפלא לשמוע... יש משהו בסדר קדשים יותר קל וברור מכל הש"ס... ולמה?? שלמה המלך ממשיך את סדר קדשים ל"עשת שן"!!!! מה הקשר בין סדר קדשים לעשן שן??? אומר רש"י בשיר השירים: "נראית חלקה כעשת שן והיא סדוקה דקדוקים רבים גזירות שוות וננין אכ וקלים והמורים". יש משהו חלק ומסודר בסדר קדשים!!! ולמה? כי סדר קדשים בניגוד לשאר סדרי משנה מבוסס על המון גופי תורה!!! זאת אומרת: בגדול... בממוצע כמעט כל דף במסכת זבחים פותח נושא חדש בפני עצמו... גוף תורה חדש שאנחנו מתחילים אותו היום וגם מסיימים היום... זהו... סיימנו עם השן הזו... מחר עוברים לשן הבאה... בשאר ששה סדרי משנה זה לא עובד ככה... ברגע שפתחת מסכת יבמות... נפתחה פה מערכת אחת שיש לה פרטים והשלכות ותולדות שמשתרעות על פני כל המסכת (פחות או יותר)... ברגע שפתחת מסכת ב"ק... יש כותרת אחת שקוראים לה ד' אבות נזיקין שאנחנו הולכים לפגוש אותם במשך כל המסכת... (בשביל עיון זה מצוין... זה כל העקשען... אבל בשביל דף היומי לפעמים זה מדכא כי מי שחלם בתחילה מסכת יבמות ולא התחיל אותה על רגל ימין יכול להמשיך לחלום עד סיומה...) אבל בקדשים?? קדשים זה עשת שן!!! בימים אלו עוסקים בסוגיית שלא לשמה... (זה אמנם יחסית אחת הסוגיות היותר נכבדות זה וסוגיית פיגול בפרק ג) אבל היא מתחילה ונגמרת ב- 12 דפים הקרובים... ואח"כ אין!!! נגמר!!! עברנו לשן הבאה... אם בשן הראשונה נרדמת... לא נורא... תצטרף לשן הבאה... תחכה למשנה הבאה ואז אנחנו מתחילים נושא חדש שאין לו שום קשר לנושא הקודם... כמדומני שבשביל לומדי דף היומי הנתון הנקודתי הזה מאוד מאוד קריטי ומשנה אז מצוה להעביר את המסר הזה... כמוכן בצירוף גודל וחשיבות העסק בתורת קדשים שיש בו סגולה!!!! סגולה אמיתית לישועות!!! סגולה שכבר נמסרה לאברהם אבינו בברית בין הבתרים במיוחד לדור הגלות...

ואגב: במאמר המוסגר... תשמע וורט: כתוב "ונשלמה פרים שפתינו..." והשאלה הנשאלת: למה דווקא פרים?? והרי יש גם כבשים ואילים ועיזים ואפילו מנחות שאפשר להקריב??

והתשובה היא: שבזמן שביהמ"ק היה קיים... הרי הקרבן היה עולה כסף... אז תלוי!!! היה מחירון... המיליונרים היו יכולים להביא פר... אבל אני הייתי רוצה... אבל אני לא יכול להרשות לעצמי... אז הייתי מביא איל או כבש או עז... ומי שגם את זה לא יכול היה מביא מנחה... והיו כאלו שגם מנחה לא היו יכולים להביא... (אם זה מרוב עניות או שהם היו טמאים) ולאנשים האלו לא נותר אלא ללכת לכותל!!! לכותל הדמעות... שהוא היה המקום הקרוב ביותר לקדה"ק ושם הם היו מתפללים ובוכים על זה ש"אין אנחנו יכולים..." אין לנו כסף...

כל זה בזמן שבית המקדש היה קיים!!! אבל היום??? לא תאמין... מבחינה מסוימת אנחנו נמצאים במצב יותר טוב... כי היום שלדאבונו הקרבנות לא עולים כסף... כי... כי... הנשלמה הוא רק בשפתינו... אה...??? אם אתה כבר משלם בשפתיים... ואתה לא צריך לשלם כסף...

אז אל תהיה קמצן... אם תקריב מנחה... אם זה לא עולה לך כסף... אז מה אכפת לך כבר להקריב פר... לכן ונשלמה פרים שפתינו!!! דווקא פרים!!! למה לא?? לא עולה יותר כסף?

אתה שומע??? בזמן שבית המקדש היה קיים היה כותל המערבי!!! הכותל היה מיועד עבור מי שלא היה לו אפשרויות להקריב... אבל היום??? היום זה לא עולה כסף... השערים פתוחים... הדלת של הבית מדרש פתוחה... מסכת זבחים פתוחה לרווחה בדף ב'... וכלל ישראל פותח את ידיו ומזמין אותך להצטרף לשלם פרים!!! הכל בחינם!!! תורה מונחת בקרן זוית... לא עולה כסף... כל הרוצה יבא ויעסוק בסדר קדשים... יש לך הזדמנות להקריב כמו המיליונרים הגדולים ביותר... כותל המערבי מיועד בעיקר עבור אלו שלא מתכננים להתחיל ללמוד סדר קדשים... הם צריכים להמשיך להגיע לכותל העניים... לעמוד מול כותל הדמעות ולבכות: אנא ה'... לא זכינו להקריב קרבנות... אז לכה"פ באנו עד המקום הכי קרוב שאפשר להגיע... אבל מי שמתחיל בשבוע זה סדר קדשים?? הוא לא צריך את הכותל... הוא נכנס בשער המזרח... ומקדיש פרים בפתח העזרה... ועומד וסומך בכל כוחו וזוכה להקריב מידי יום פרים!!! חבל... חבל... החמיץ כזו הזדמנות... **הרכבת יוצאת לדרך לכיוון ירושלים!!!**

“

למה כל כך חשוב לשמור על מנהגים??

יש מושג מקודש בעם היהודי שקוראים לו: מנהגים!!! יש קנאות גדולה בעם ישראל לשמור על מנהגים!!! ויש סיפורים קשים על אנשים שבתלו מנהגים וזה התחיל בזה וזה נגמר בה' ישמור... והמשפטים המוכרים שכל חילוני שאתה רואה היום זה התחיל אצל סבא שלו מזלזל במנהגים וזה הדרדר עד ש... וכו' וכו'... מה הפשט בזה?? מה באמת כ"כ חמור במנהגים? ומה כ"כ נורא בזה? הרי בינינו... יש מנהגים שאין להם מקור מי יודע מה... ומי שעובר עליהם הוא לא עובר לא על דאורייתא ולא על דרבנן... אז מה כבר יכול להיות??

אז תקשיב טוב טוב: יש יסוד גדול שאומר אותו רבינו יונה (בשערי תשובה ח"ג חומר מ"ט): כל מצוה שאדם מקיים... איזה מצוה שתהיה... יחד איתה הוא מקיים אוטומטית עוד מצוה!!! תנחש איך קוראים לה?? מצות עשה דיראת שמים... כלומר: אם אני קורא קריאת שמע... מה אני מקיים?? מ"ע של קריאת שמע... אבל לא זה... יש עוד מצוה!! מצות עשה דיראת שמים... כי בינינו... אם לא היה לי יראת שמים הייתי נשאר במטה... יוצא אם ככה: שתקח בחשבון שבכל מצוה שאתה עושה... יש בה שתי ניקובים... המצוה הנקודתית שאתה מקיים ונוסף לה גם מצות יראת שמים... עד כאן ברור???

עכשיו: יש לי שאלה: איזו מצוה יותר גדולה? מצות קריאת שמע או מצות יראת שמים?? אומר רבינו יונה: **פשוט וברור** שמצות יראת שמים **הרבה יותר גדולה!!!** ולמה?? כי מצות יראת שמים היא מצוה מהותית ויסודית!!! והראיה: מי שלא קרא ק"ש הוא עבר על עשה ואינו זז משם עד שמוחלין לו אבל מי שעובר על יראת שמים... כלומר: מי שאין לו יראת שמים הוא בכלל לא יהודי... העוסק במצוה פטור מן המצוה... יש אופנים שאדם פטור מן המצוות... אבל יש אופן שבו אדם פטור מיראת שמים?? אין כזה דבר!! יראת שמים זה יסוד היהדות!! **נמצא א"ל:** שתמיד... איזה מצות עשה נקודתית שתקיים... אם לולב ושופר או ברכת המזון או תפילה... אל תשכח שעם כל הכבוד למצוה הנקודתית הזו... אבל תוך כדי המצוה... אתה כעת מקיים מצוה הרבה יותר חשובה... הלא היא יראת שמים!!! וזה מתקיים ברמת הרצינות והזהירות שלך במצוה (אגב: סתם ככה... היסוד הזה עושה סדר כללי בראש... זה גם הסבר הליטאי למושג החסידי ש"ההכנה למצוה חשובה יותר מהמצוה" כי כשבו אדם עומד עם זכוכית מגדלת בישוק ד' המינים הוא כעת טסוק ביראת שמים זה ד' המינים וזה בהחלט יותר חשוב מהד' המינים בעצמם... וזה נושא רחב בפני עצמו... בהזדמנות אחרת...) עד כאן ברור???

זה בדיוק הנקודה הרגישה במנהגים!!! זו הסיבה שאסור לזלזל במנהגים... כי אם אתה לוקח דבר שעם ישראל נהגו לאסור אותו... ואתה מזלזל בו... במילים אחרות: אתה לוקח אמצעי שדרכו עם ישראל מטבאים את היראת שמים שלהם... ואתה מפוגג אותה... אתה מוריד את החומרה שלו... וזה הורס את היראת שמים... **אני אתן לך דוגמא:**

חסיד שגדל על המנהג שאסור לאכול שריויה!!! ונניח שהכניסו לו בראש שריויה זה חמץ גמור והאוכלו זדונו כרת ושגגתו חטאת!!! זה נכון?? **בפירוש לא!!** אבל מה נעשה שזה מה שהכניסו לו בראש... והנה... תאר לעצמך שאני החכם מכל אדם... אני משוכנע שאין בזה שום בעיה... נניח שאני בדעה שצריך גם לבטל את המנהג הזה (ח"ו) אין אף פוסק סבור כך, רק ב-לו יצויה) עכשיו: אותו חסיד הגיע לבית שלי לביקור באמצע חג הפסח... והיות ולשיטתי אין שום בעיה בזה... הבאתי לו ווגה של שריויה... והתחלתי לפתוח אותו לאכול... הראיתי לו כמה זה טעים וכמה שוקולד יוקרף יש בזה... בקיצור: גיריתי אותו... ונניח שפנלתי על טיפוס כזה חלש ופתי... והוא התפתה ובעצמו ישו חג הפסח הוא מצא את עצמו אוכל רח"ל שריויה... עד כאן הסיפור!! **עכשיו: בא ננתח מצוה קרה פה??**

איזה עבירה הוא עבר כעת??? הוא אכל חמץ גמור?? **לא!!!** אז אולי הוא עבר על חצי שיעור... או חמץ לכה"פ מדרבנן?? גם לא!! **אבל!!! הוא עבר עבירה אחרת מאוד מאוד חמורה! שהיא עוד יותר חמורה מחמץ דאורייתא...** על מה הוא עבר?? על מצות עשה של יראת שמים!!! שכפי שסיכמנו היא מצוה יותר חמורה ויסודית מכל שאר המצוות... ולמה הוא עבר על יראת שמים?? כי היות והוא חונך שריויה זה חמץ... אז ברגע שהוא אכל שריויה... המשמעות היא שאין יראת אלוקים לנגד עיניו... עכשיו: מה זה משנה מהי האמת למעשה?? מה זה משנה אם שריויה זה באמת אסור או לא? הבעיה היא לא בשריויה... הבעיה היא בלב שלו!!! הבעיה היא בהפקרות מצידו!!! סו"ס אצלו היראת שמים היא לא לאכול את זה... והוא כן אכל...

זו הסיבה שצריך כ"כ להקפיד על מנהגים!!! כי מנהגי ישראל טבולים בידישקייט היהודי... אם יש מנהג שהשתרש בעם ישראל לא לעשות משהו או כן לעשות משהו... אז היראת שמים של היהודי נבנתה **על המנהג הזה**... וברגע שאתה פתאום מגיע ומזעזע לו את המנהג... אתה מזעזע לו את היראת שמים... אז הוא לא עובר על איסור... אבל הוא עובר על יראת שמים... שזה הרבה יותר חמור... עוד דוגמא: מה יותר חמור? לדבר לשון הרע או לשתות חלב קר בכוס בשרית? מה התשובה? מה הקשר בכלל... מצד שו"ע יו"ד לשתות חלב קר בכוס בשרית אין בזה שום בעיה... אבל!!! למרות כן!! אם אני יעמיד לי שני בחורים... אחד מדבר לשון הרע... והשני שותה חלב קר בכוס בשרית... מי יותר גרוע? פשוט שהבחור שלא מקפיד על בשר וחלב... ולמה?? כי בחור שמדבר לשה"ר הוא לא בסדר... הוא עובר על לאוין מפורשים בתורה ויש לו עונש חמור... אבל בחור שאין לו רגישות לבשר וחלב?? זה מראה שיש לו בעיה הרבה יותר שורשית ומטרידה!! זה מראה שחסר לו יראת שמים!! ולמה?? כי בבתי ישראל האמהות מכניסות בנששמה שהפרדה בין בשרי לחלבי זה פחד פחדים... אז אם זה לא מדבר עליו... זה הוכחה שיש לו בעיה עם ירא"ש שזה יותר חמור מהכל...

הבנת את הרעיון??? יראת שמים לא כרוכה בהכרח במציאות!! **אלא בהכרה!!!** חסיד וליטאי שמטלטלים בשבת!!! החסיד במקרה הגרוע ביותר טלטל במקום שלחלק מהפוסקים יש בעיה בזה... אבל הליטאי שגדל על חינוך שאסור לטלטל וזה... הבעיה שלו זה לא בעצם האיסור שבטלטול... אלא ביראת שמים שבוה... כי הוא גדל על חינוך שזה אסור... (כמובן שאנחנו מדברים כשמדובר שכך הוא אכן גדל... וכך הוא חונך ולא השתה אצלו משהו אמיתי בידע או בהקפדה)... חסיד שלא מתחשק לו ללכת למקווה בבוקר... יש בזה בעיה?? תשאל ליטאי... הוא לא יבין מה הנושא... והוא בסה"כ צודק... איפה כתוב שחייבים ללכת למקווה... אבל החסיד?? לו יצויר שהוא חונך שמקוה זה א' ב' של יהודי... זה כבר לא משנה אם זה נכון או לא נכון... מה שברור הוא שברגע שהוא בשאט נפש מבטל את זה... המשמעות היא שהוא פורק יראת שמים מעליו... הוא עבר כעת על עשה דיראת שמים... מה זה קשור לפרשה?? עיין פרשת קדושים שלכל מצוה יש סיומת: אני ה'!! ויראת מאלוקיך!! מ"ע דיראת שמים...

מה כ"כ חמור דווקא בעוול של מידות ומשקלות??

בפרשת השבוע מובא הלאו של רמאות במידות ומשקלות... ורש"י מביא על עוון זה ביטויים חמורים ביותר וזו"ל: **"ש"ס שיקר כמדה הרי הוא כמלקל את הדין וקריו עול, שנאוי, ומשוקץ, חרס ותועבה. וגורס לחמשה דברים האמורים בדין מטמא את הארץ, ומחלל את השם, ומסלק את השכינה, ומפיל את ישראל בחרב, ומגלה אותם מארצו"**, ממשמעות חז"ל משמע שיש הבדל בין סתם גזילה לבין גזילה שנעשית באמצעות מידות ומשקלות... שזה הרבה הרבה יותר חמור!!!! ובאמת כל החריפות שרש"י אומר כאן היא רק על גזילה של מידות ומשקלות... ולא גזילה אחרת, **ולכאורה זה תמונה**: כי בינינו... מה זה משנה?? מה אכפת לי באיזה צורה הוא גונב... האם הוא גוזל ע"י כחש וגניבה או ע"י עיוות המשקלות, הרי בשניהם בא לו ממון חבירו שלא כדין?

והביאור בזה הוא פשוט מאוד:

יש סתם גניבה!!! ויש גניבה שיש בה מעילה באימון!!! וההבדל ביניהם הוא שמים וארץ... לדוגמא: אם שכרתי שיפוצניק, הסיבה שקראתי לו לבית שלו... זה לא בגלל שהוא נאמן... אלא בגלל שאני צריך כעת שיפוצניק!!! ובשביל שיפוצניק צריך שיפוצניק!! רק מה?? אם כבר קוראים לשיפוצניק, הייתי שמח שהשיפוצניק **בין הייתר** יהיה גם אדם ישר, אבל עדיין הישרות שלו היא פרט צדדי!!! אני הזמנתי אותו תכל'ס לא בגלל שהוא הישר באדם... אלא בגלל שיש לי פיצוץ בצנרת וקדימה... תתקן לי את זה... (וזה גופא הסיבה למה יש הרבה ששוכחים לבדוק שהשיפוצניק הוא גם אדם נאמן בין הייתר, כי כשאדם רוצה שיפוצ, הוא באמת רואה לנגד עיניו רק את הצורך בשיפוצ, אבל הצורך בנאמנות זה כבר דבר מסור לבעלי הנסיון שניכרו ברוחנים בנושאים אלו...), **לעומת זאת:** כשאנחנו נוגשים לבדוק את המחיר ובשביל זה אנו זקוקים למדות ומשקלות!!! כאן בשביל מה אנחנו בודקים במידה ובמשקל?? רק בשביל לדעת את האמת!!!! **כל** התפקיד של המידה והמשקל זה לוומר לנו בדיוק כמה לשלם!!! אין למידות ומשקלות שום תפקיד אחר!!! פתחתי מחשבון רק בשביל לוומר לי כמה **בדיוק** צריך לשלם...

וממילא: אדם שמשקר במידות ומשקלות הרי זה שקר גם!!! **זה שקר של עוולה!!!** שקר הרבה הרבה יותר חמור!!! **שוב נסביר:** שיפוצניק שהוא אדם לא הכי ישר, זה עדיין לא סותר את השיפוצניק שבו... השקר עדיין יכול להיחשב מבחינה מסוימת כמשהו צדדי... (זה עדיין לא אומר שהוא מעל באימון שנתנו לו, כי זה שהזמינו אותו בתור שיפוצניק זה עדיין לא אומר שנתנו בו אימון, אלא קראו לו בתור שיפוצניק...) אבל מידות ומשקלות שהם לא מכוונות, אז אין פה כלום!!!! זה כבר מעילה באימון!! ניגשנו פה למשקל רק בגלל שהיא משמשת לנו כאמת מידה נאמנת!! ובה גופא נעשה השקר!!! ולכן חומר השקר שיש בו מעילה באימון, הוא יותר חמור משקר שאין בו מעילה באימון,

וצריך לדעת את החילוק הזה: למאי נפקא מינה???

יכולים להיות שני אנשי מקצוע ששניהם לא ישרים במיוחד... ושניהם משקרים באותם שקרים מוכרים... אבל בכל זאת יש הבדל גדול ביניהם... וההבדל הוא: שהראשון הוא סתם איש מקצוע שמצאו אותו בדפי זהב ושכרו אותו... והוא משקר כמו שכולם משקרים... לא בסדר... זה איסור גניבה דאורייתא!!!

לעומת זאת: השני הוא אחד כזה שהזמינו אותו במיוחד רק בגלל שמכירים אותו וסומכים עליו ויש להם אימון בו, ואם הוא מועל באימון שנתנו לו ומרמה... אז יש פה משהו הרבה יותר עמוק!!! מלבד הגזילה שיש פה... יש פה גם מעילה באימון... ומעילה באימון זה הרבה הרבה יותר חמור... כל הרישימה שכתובה ברש"י הולכת עליו... נקרא עול שנאוי משוקץ חרס ותועבה... אשר ע"כ: איש מקצוע יקר... אני קראתי לך רק בגלל שאני מכיר אותך... והיית נראה לי אדם ישר... אז תעשה לי טובה: אם אתה לא ישר במיוחד... תרמה אנשים אחרים... לא אותי... כי אם תרמה אותי... זה לא רק יהיה גניבה... זה יהיה גם בגידה!!! אני אאבד אימון בחברים הכי קרובים לי... מספיק הראש ממשלה איבד אימון בקרובים שלו... לי אל תעשה את זה...



אין יהודי מחוק!!! אין יהודי שרוף!!!

בימים אלו של האבלות על עשרים וארבע אלף תלמידי ר"ע... אולי כעת ההזדמנות לפתוח נושא קצת מרירי וכאוב... אתכם הסליחה מראש...

בציבור שלנו אנחנו שומעים לפעמים מטבע לשון בסגנון "הבן אדם הזה שרוף..." "הוא מחוק..." יש בן אדם שהוא לא כ"כ בסדר... ובאמת צריך לצאת נגדו ולהוקיע אותו... וגדולי ישראל באמת יצאו נגדו ודיברו כלפיו בחריפות... ו... ו... ומאז ??? ? ? מה קורה מאז???

הוא מחוק!! הוא שרוף!!!! הוא לא קיים... הוא כמו "איסורי הנאה..." כתותי מיכתת שיעוריה... יש לו דין של אויר פחות משלושה... הוא כמו חמץ לאחר שש שעות... הדם שלו הפקר... הוא פטור מן המעשרות ונלקח מכל אדם בשביעית... אם אתה עובר לידו עקרונת אתה יכול להיתקע בו ולדרון עליו... כי הוא פשוט לא קיים... לא קיים...

אז זהו שלא!!!! אין כזה דבר!!! התורה הקדושה שלנו מתנגדת בתוקף להנחה הזו!!! אין כזה דבר יהודי מחוק... גם היהודי שצריך להתנגד אליו... ולהוקיע אותו... זו לא סתירה שגם אז!!! עדיין עומד לפנינו יצור אנושי שיש לו איזשהו מקום מוגדר בעולם שצריך להכיר בו!!! אפילו בן אדם שצריך לסקול אותו ולתלות אותו... גם לנבלתו יש כבוד מסוים שאסור בבל תלין... ממילא גם במקרים החמורים ביותר שמדובר בבן אדם שהוא בגדר "אינו עושה מעשה עמך" ואין פחד אלוקים לנגד עיניו וכבר הותר לנו לדבר עליו לשון הרע ולשנא אותו... גם אז הוא לא לגמרי מחוק... הוא לא שרוף... עדיין יש הוראות מדויקות מה מותר לעשות כלפיו ומה אסור... אף פעם יצור אנוש לא נהיה הפקר גמור... תוציא מהראש... לא בתורתנו הקדושה!!!! לפני שאכנס לדוגמאות---

סו"ס היות וישנם אנשים שאני כביכול מתיימר לסתור להם חינוך שהם גדלו עליו מגיל אפס... (ולכן יש עליהם פחות תביעה...) לכן לצורך העניין אני איאלץ במאמר הזה להשתמש עם הרבה מקורות והוכחות מוצקות לאמת הפשוטה והבסיסית הזו... כדי להוציא מליבם ולקעקע את צורת החשיבה האכזרית והדורסנית הזו... נתחיל מלמעלה למטה...

נתחיל ממצות הוכח תוכיח: הגמ' אומרת: (סנהדרין קא:) **אמר רבי יוחנן: מפני מה זכה ירכעם למלכות - מפני שהוכיח את שלמה. ומפני מה נענש - מפני שהוכיחו זרכים** כתוב כאן: שזה שירבעם בן נבט הוכיח את שלמה המלך... זה נחשב לו כמעשה נשגב ונאצל!!! ועד כדי כך שזה מה שזיכה אותו להיות מלך על עשרת השבטים... ובכל זאת!!!! על אותו מעשה גופא הוא נענש... ולמה?? כי הוא הוכיח אותו ברבים!!! אתה קולט מה קורה פה?? על אותה תוכחה שזיכתה אותו! עליה עצמה הוא נתבע שהיא נעשתה בצורה בוטה מידי...

מה כתוב כאן?? שאין שחור לבן... גם כשאתה צודק בתוכחה שלך... וגם כשאתה עושה כאן את המצוה הכי גדולה מצידך... עדיין צריך לדעת איך עושים את זה... ועם איזה טון ובאיזו מנגינה... לא מספיק שאתה יודע שאתה צודק... זה לא מתיר לך כבר לשחרר קיטור...

הלאה!!! כעת ההיפך הגמור... קרה מה שקרה... ואותו ירבעם בן נבט בסופו של דבר חטא והחטיא את ישראל... בנה שני עגלי זהב בבית אל ובדן וכל ישראל חטאו בו... והנה!!! הפעם הגיע תורו של מלך יהודה-אביה... נכדו של שלמה המלך להוכיח את ירבעם... ויום אחד נעמד מלך יהודה וקינא קנאת ה' ופנה לעשרת השבטים... והוכיח אותם אש וגפרית על שהם עזבו את ה' ועל עגלי הזהב שיש בידם... והוא צדק?? אוהו צדק... כל מילה שלו הייתה צודקת... אבל הירושלמי (יבמות פט"ז) אומר שהוא נענש... ולמה: ר' יוחנן אומר: בגלל שהוא ביזה את ירבעם ברבים... וריש לקיש אמר: בגלל שהוא ביזה את אחיה השילוני... שהרי אחיה השילוני הוא זה שהמליך את ירבעם על פי ה'. וברגע שמדברים בגנות מלכותו של ירבעם... זה מתפרש כנתינת דופי בנבואתו של אחיה...

אתה מבין איזה דקויות?? מדובר פה בתוכחה הכי צודקת ואמיצה שמוכיחה את עם ישראל על חטא ע"ז החמור ביותר... ועל מי הוא מדבר? על ירבעם בן נבט שהיה לו דין של מסית שיש 4 לאוין בתורה שלא תכסה עליו ולא תחמול עליו ואסור לגונן עליו... נו... אז מה כבר צריך ליזהר כשמדברים עליו?? ובכל זאת הוא נענש!!! כי כשמדברים נגד בן אדם (ולא רק נגד שיטה) יש תמיד קוים אדומים שאתה לא יודע איפה אתה חוצה אותם... איפה אתה מבזה יותר ממה שמותר... ומי יודע מה מתחבא פה בהיסטוריה של אותו איש... שכשאתה מבזה אותו... אתה מבזה על הדרך את אחיה השילוני שהמליך אותו ביד ה'...

הדקויות פה הם פחד פחדים!!! מה רואים פה??

אם אתה רוצה להוכיח תדבר על תופעות... על דברים שהם לא בסדר... שם אתה יכול למחוק... לזלזל... להתלוצץ על עבודה זרה ועל אינטרנט וזה מצוה!!! אבל ברגע שאתה מתחיל לדבר נגד בן אדם?? ההההלו... תזהר!!! גם אם אתה צודק... וגם אתה מדבר נגד ירבעם בן נבט... אם אתה חוצה את הקו האדום ואתה משפיל אותו קצת יותר מידי... אתה נתבע על זה... שמעת?? זה ברור?? **ונשמרתם מאוד לנפשותיכם!!!!**

מה כתוב כאן?? שאין בן אדם מחוק לגמרי... אין בן אדם שהותר דמו לגמרי ומותר לחגוג על נשמתו... כי גם החוטא והמחטיא הגדול ביותר כירבעם בן נבט... יש שלב מסוים שבו הקב"ה תובע את כבודו...

המשנה בסנהדרין מביאה שלושה מלכים וארבעה הדיוטות שאין להם חלק עולם הבא... הם באמת מחוקים!!! מי שאיבד את חלקו לעולם הבא... הוא במילים אחרות מחוק!!! שנים מתוכם זה דואג ואחיתופל שדוד המלך בכבודו ובעצמו קילל אותם בספר תהילים שהם ימחקו... "גם קל יתצן לנצח

יתחן ויסחך מאוהל ושרשך מארץ חיים סלה..." (תהילים נג) נו... מה יש יותר מזה?? אם דוד המלך רואה לנכון למחוק את דואג האדומי מארץ חיים... אז מה יכול להיות יותר גרוע מזה? זהו... הוא שרוף... **אבל מה נעשה...** שכמה פרקי תהילים לאחמ"כ כתוב: "לי גלעד ולי מנשה... מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרועעי..." ויש מחלוקת שלימה במדרש מה הפירוש בפסוק ורבנן אומרים: שהפסוק הזה מדבר על ג' המלכים וד' הדיוטות שהמשנה אומרת שאין להם חלק לעולם הבא!! אז אמנם כך המשנה אומרת... כך דוד המלך גזר אומר... אבל מה נעשה... אבינו שבשמים הוא אבא ולא ידח ממנו נידח והקב"ה מודיע שבסופו של דבר: אני איכשהו אדאג שגם להם יהיה חלק לעולם הבא ולי גלעד ולי מנשה... הם שלי... אני פורש עליהם חסות...

אה... אתה שואל איך?? הרי דוד המלך קילל את דואג ואחיתופל?? ועל דוד נאמר: "צדיק מושל יראת אלוקים" אומר הקב"ה: עלי פלשת התרועעי" דורשים חז"ל: עלי לעשותם רעים... עלי "לפלש" להם מעשים טובים ולעשותם "רעים" זה לזה... מה הכוונה?? כן אומר הקב"ה... תסמכו עליו... אני אדאג שדואג יפייס את דוד... ואני גם אדאג שדוד יתפייס... אני איכשהו אדאג שבמשך הדורות זרעו של דוד המלך יצטרך את זרעו של דואג האדומי... ואז דואג האדומי באמת יעזור לדוד... דוד יכיר לו טובה... ואז הם יחזרו להיות רעים וידידים ודוד יחזור בו מהקללה והכל יבא על מקומו בשלום...

מה כתוב כאן?? שגם אלו שהם באמת מחוקים ובאמת שרופים... אבל אבינו שבשמים לא ממחר למחוק יהודים... אבא שבשמים לא שש ושמח בבא אליו נשמה שרופה ומחוקה... אז נא!!! אין נא אלא לשון בקשה... אל תחשוב שהקב"ה נהנה שאתה דש ובוחש בכל מיני אנשים מחוקים... אין לקב"ה תענוג גדול בשמים שאתה שוב מעלה אותם על שלחן שבת ועוסק בלהסביר לכל בני המשפחה בפעם המיליון עד כמה יהודי פלוני הוא מחוק (לשיטתך כמובן...) ועד כמה אלמוני שרוף... זה לא עושה "נחמד" לאבין שבשמים... שכניתו בורחת מכזה שלחן שבת... תהיה בטוח...

והיסוד הזה הוא גופי תורה!!!! על זה התורה אומרת: כי תראה חמור שונאך רובץ... וחדלת?? עזוב תעזוב אמנו... התורה מדגישה: חמור שונאך!! מדובר בבן אדם שאתה מצווה לשנא אותו... ולמרות כן!!!!!! כשתראה אותו צריך עזרה... מצוה בשונא!!! יש לך מצוה מיוחדת להכיר בקיומו ולהתעורר ברגשי רחמנות וחמלה עליו... **זה גופי תורה!!!!**

אבל זה לא רק בהוכח תוכיח... זה נכון אפילו בייחס לגוים גמורים...

הנביא עמוס מתנבא נבואת פורענות על עמון!!! מה יש?? מה היה החטא שלהם?? שכשהם ניצחו את מלך אדום והרגו אותו... הם שרפו עצמותיו וטחום בקירות הבית ותבע הקב"ה אונאת המלך שנהגו בו בביזיון... (רש"י עמוס ב'), שתבין: הקב"ה לא אוהב

וכבוד ולא רק לזלזל... אז אתה עושה לה טובה ונותן קמפוז הערכה שנותרה לך בנפש... ומפרגן אותה לרבה שלך... ו... וכי זה עושה אותך מתבטל לרבינים?? זה עושה אותך חסיד??

מתי תקרא חסיד אמיתי?? כשתדע לתת הערכה לכל אחד במקום שלו! לכבד כל אחד כמות שהוא... ועדיין יש מישהו אחד שאני מעריך אותו במיוחד ואילו אני מתבטל לגמרי. זה חסיד! ---

הנה לך אחד מהאבסורדים שיוצאים מצורת הגישה שמוחקת לגמרי את כל מי שלא בראש שלי! זה פשוט מתיר לי לשחרר את הרסן ולתת דרוור ליצרים האפלים כשזה בייחס לאחרים... וממילא עכשיו אני באמת מתפנה להיות גם איש טוב... ועוד להרגיש טוב עם עצמי...

בטח!!! גם עשוי הגיע מהשדה לאחר שהוא גנב ועשק ורצח ושדד ואימלל משפחות שלמות... ועכשיו הנפש שלו צמאה לאיזה קמפוז של מעשה טוב... ובשביל זה הוא נזכר כעת ללבוש בגדי כהונה ולכבד את אביו בסילודין... תודה רבה לך... חכמה גדולה...

עוד דוגמא: אתה רוצה להיקרא בעל חסד?? אם תדע לכבד את כל קופות וקרנות הצדקה וכל ארגוני החסד האחרים ומצידך לפרגן לכולם... (אמנם בסופו של דבר אתה מחויב לעניי ביתך או יעריך או למי שאתה הכי סומך עליו... נו... אין בעיה) זה נקרא בעל צדקה וחסד... אבל אם אתה מרוקן את כל המידות הרעות שלך לתת דופי בכל ארגון חסד וצדקה ששייך לאחרים... ואז נשאר לך משהו טוב בנפש כדי לעשות קצת צדקה עם החברים שלך?? על זה אומרת הגמ' בתקיפות: מה יקר חסדך אלוקים... לא כל הבא לקפוץ קופץ... לא כל אחד מקבל תואר בעל חסד...

עוד דוגמא: מי יכול להיקרא אוהב ישראל?? יהודי שמסוגל לרחם גם על גוי... אם הוא יראה גוי חסר ישע הוא יתעורר עליו ברגש טבעי של רחמנות... **ולמרות כן!!** עדיין יש לו רחמים יותר גדולים על יהודי כ... כי אחרי הכל זה יהודי!! זה נקרא אוהב ישראל... אבל אדם אכזר שמסוגל להתעלל בעובד זר חסר ישע לחינם מתוך רוע לב... ואח"כ הוא חוזר הבייתה ומתהלל בזה שיש לו אהבת ישראל ומחבק כל יהודי באשר הוא... אדוני... זה לא אהבת ישראל... פשוט רוקנת את כל הרוע שלך על אובייקט אחד... "אני פורק סחורה..." וכעת נשאר לך מקום בנפש לאהוב אובייקט אחר... אז אמנם "יפה לך..." יצא לך טוב... שאת האהבה שלך שמרת למקום טוב... אבל את השנאה שלך... איפה אותה הוצאת?? האם בסדר מוסר או בכל מיני שירותים של הנפש...?? עכ"פ אין יהודי מחוק!! אין יהודי שרוף!! בשביל זה יש לנו שיעורי בית להתחזק בבין אדם לחבירו... בימים אלו שאנחנו צריכים לנהוג כבוד זה בזה, זה הזמן למחוק מהלקסיקון את המושג "למחוק בן אדם" שזה ההפך הגמור מכבוד...

בעצמו מדבר לא יפה לבן אדם אחד... דוחה אותו ברגל גסה... ומתנהג אליו בצורה ממש מכוערת... **ואחרי שניה!!!** אחרי שניה מגיע מישהו אחר... (מה שנקרא אחד מאנ"ש...) והוא פתאום פונה אליו בכזו לבביות... עוזר לו... מתאמץ בשבילו... וכל כולו עוטר אותו בלב יהודי חם ואוהב... (וזה לא משחק... אני כעת לא מדבר על אנשים צבועים...) אז מה זה?? מה האבחון של הפיצול אישיות הזה??

מה התשובה?? אין פה שום פיצול אישיות!! הכל ברור!!

לכל אחד מאיתנו יש גם רגש רחמנות וגם רגש אכזריות! יש גם רגש של כבוד והערכה וגם רגש של פחיתות וזלזול... **עכשיו: איך עובדים על המידות??** יש שתי אופציות: **הדרך הקשה היא** לקחת נשימה עמוקה ולתפוס את מקל עבודת המוסר ולהסתער על עבודת החיים... ועם הרבה עבודה הוא לאט לאט יצליח להעצים מצד אחד את הרחמנות ולהכניע את האכזריות... להגביר את הכבוד ולדכא את הפחיתות וכו' וכו'... **זו אופציה אחת!!! אבל יש דרך עוקפת...** דרך הרבה הרבה יותר קלה... מה שנקרא "עבודה בעיניים..." היות ויש לי **גם** רחמנות **וגם** אכזריות... אז מה הבעיה... אני אשחק עם שניהם ברוטציה... ברגע שהגיע אלי מישהו לא משלנו... אני יורד לחייו ומבזה אותו בצורה הכי מכוערת ומרוקן עליו את כל המידות המוגנות והאפלות שלי... ואילו אחרי שניה כשהגיע מישהו משלנו... כעת אני פנוי ומשוחרר להוציא עליו את כל שאר המידות של החסד והאהבה והחמלה... קל לי כעת להיות נחמד אליו... כי אני נקי... אני מרוקן... כי את כל הרוע שלי כבר הוצאתי על אחרים... **ותכל'ס: מה פה האבסורד הגדול והבלתי נסבל??**

שבינינו... בסופו של יום אין אותו אחד מרגיש???

הוא חש מעצמו שהוא האיש הטוב והרחמן והבעל חסד שבעולם... הוא מסכם בסופו של יום את כל פעילות החסד שהוא עשה עם אנ"ש (ובזה יש לו באמת הישגים מרשימים...) **אבל רגע**... אין שכחת את כל המעשים המכוערים שעשית באותו יום?? אין אתה שוכח את כל הציניות והלשה"ר שלעגת וגיחכת ומילאת פיך צחוק ולעג על כל מי שלא בדיוק שייך למחנה שלנו?? **מה התשובה??** אה... הוא? נו... הוא מחוק... אנחנו לא אוהזים ממנו... מצוה לדבר עליו לשון הרע... הוא?? הוא כככלום... הוא גאנישט... ו... והוא והוא?? איני... מי הוא בכלל... מה הבעיה לדבר עליו? הוא בכלל לא קיים... הוא בכלל לא מתחיל... **אז זהו!! אדוני היקר!!** אין כזה דבר... אם אתה חסיד של אדמו"ר פלוני ומרוב חסידותך והכנעתך הגמורה והאבסולוטית שלך כלפי הרבה שלך... לכן אתה מסוגל למחוק כל אדמו"ר ורב אחר ולדבר עליו כאילו הוא חבר שלך... **אז שתדע לך שאתה חסיד נטו של המידות המוגנות שלך!!!** אתה פשוט מרוקן את כל רגש הציניות והזלזול שלך על כל הרבנים האחרים... ומה הפלא שנשאר לך טיפ טיפה מקום פנוי בנפש להערכה וכבוד שאותו אתה מואיל בטובך להוציא על אדמו"ר אחד ויחיד... תודה לך... נזכרת להעריך מישהו... **גם בן אדם שישן כל היום...** יש לפחות שעה אחת ביום שהוא נאלץ להיות ער... סו"ס המיטה בשלב מסוים מקיאה אותו... נו... אז מגיע לו צל"ש שהוא ער??? **אותו דבר אתה...** כולם אתה מזלזל... את כולם אתה מוחק... נשאר איזה אי קטן ובודד בנפש שלך שהיא צמאה לקרטוב של נתינת הערכה

"במיוחד" את מלך אדום... יש נבואות מוצהרות על השנאה היחודית שיש לקב"ה למלכי אדום... (כל המושג של אדום זה אבי אבות כוחות הרע בעולם...) וקיי"ל שאין לקב"ה נחת רוח רק לאחר שהוא עושה נקמה באדום... כך כשמלך עמון הרג את מלך אדום ככל הנראה זה היה רצון ה' והוא נקם את נקמת ה'...

אבל!!! מכאן ועד לשרוף את עצמותי ולסוד אותם בקירות הבית?? הההלו... מה קרה לך?? הקב"ה כעס על מלך עמון שכן זלזל במלך אדום... **מה כתוב כאן?? אין מחוק לגמרי... אין שרוף לגמרי...** גם כשאתה עומד מול האדם הכי שפל שרצון ה' שתקעקע אותו מן העולם... גם אז יש קיום אדומים איפה לעצור!! בלעם... הרשע המתועב ביותר שהקב"ה שונא אותו... והקב"ה פותח במיוחד את פי האתון כדי שתוכיח ותבזה ותכלים אותו לעיני כל... אומרים חז"ל: מיד לאחר מכן האתון מתה!! למה?? משום כבודו של בלעם... שלא כולם יצביעו ויאמרו הנה האתון שהוכיח את בלעם... **מה כתוב כאן??** שגם כשיש לך עסק עם בלעם שמגיע לו שתבא אתו ותבזה אותו לעיני כל... גם לזה יש גבולות!! גם אותה הקב"ה עוצר... ההלו עד כאן... תפסיקי להכלים אותו... יש גבול... ורואים את היסוד הזה באינספור מקומות... אם זה במשה רבינו שנצטווה לנהוג כבוד בפרעה עד הרגע האחרון... ואם זה במלחמות ישראל שהיה קידוש שם שמים מיוחד בזה שהם היו נוהגים כבוד בהרוגים וקוברים אותם... כן... מדובר במכת אויב... בנצחון מוחץ... אנחנו שמחים במפלת האויב אבל גם בידוא הריגה יש מקום של כבוד...

ואת המסר הזה מאוד מאוד חשוב לדעת:

קורה שיש חילוקי דעות בין מגזרים מסוימים בכלל ישראל... קורה... בכל הדורות זה היה... וכל המשנה והגמ' שלנו מושתתים על מחלוקות שלפעמים היו טעונות מאוד... תמיד יש יהודים שמשוכנעים בצדקת דרכם וכיון שכן הם רואים צורך להוקיע את השני שחושב אחרת... אין בעיה!!! אבל למחוק אותו?? לשרוף אותו?? **אין כזה דבר!!!** גם כששורפים את מלך אדום נתבעים על זה!!! אין יצור אנוש שהותר דמו לגמרי... גם לא בלעם... ק"ו בן בנו של ק"ו כשמדובר ביהודי... וק"ו בן בנו ונכדו של ק"ו כשמדובר בתלמידי חכמים... **בינה זאת!!!**

עכשיו המסר הזה לכשעצמו חשוב... אבל על הדרך יש פה עוד נקודה: כשאדם מתחנך למחוק ולשרוף ולשלח רסן בכל מי שלא בדיוק הולך בדרך שלו... כתוצאה מזה נוצר על הדרך תופעת לוואי אבסורדית ובלתי נסבלת והיא: **שכתוצאה מזה בן אדם פשוט לא מכיר את מקומו!!!** יכול להיות לך בן אדם שלקוי מאוד בבין אדם לחבירו... ואילו הוא בעצמו (כתוצאה מהנ"ל) מנותק לגמרי מהמציאות והוא בטוח שהוא האדם הכי מושלם בבין אדם לחבירו... **ואני אסביר את דברי... אני אתן לך דוגמא מוכרת וכאובה...** אתה יכול לראות יהודי שנחשב לבעל חסד... והנה אתה רואה **אותו**

"למען לא נבוש..." - מושגים בסיסיים בהלכה.

אני הולך כעת לחנות לקנות טלית קטן וציצית... מה אני אמור לבדוק... מה אני צריך לשאול את המוכר... והאם להצטייד עם זכוכית מגדלת כמו בד' המינים??

אז ככה: זכוכית מגדלת ככל הנראה אין צורך להביא... אבל כן צריך להקפיד על כמה דברים כדלהלן:

א. נתחיל מהמטלית!!!! צמר או כותנה?? אז תלוי מי אתה... אם אתה ספרדי יש עניין יותר לקנות דווקא טלית צמר כי לפי הש"ע שאר מינים חייבים רק מדרבנן (כי ט' ס"א), אבל אם אתה אשכנזי זה יותר קל כי הרמ"א סובר שהכל מדאורייתא, (אבל למעשה המ"ב הורה לכתחילה להחמיר גם לפני אשכנזי והגרא"א חולק...) אבל בינו... כאן כל אחד צריך לעשות את השיקול דעת האישי שלו... ולהשגיח הפסד מצוה כנגד שבת... בפרט לקראת ימי הקצין החמים והמתעבים... עד כמה אתה מסוגל ללבוש ציצית צמר ולא לבעור מחום... וא לא לשכוח שמי שהחום הקיצי מעלה את עצבו ומכשיל אותו במדת הנפש זה לכשעצמו מעורר "עיון ריתחא" בכל סביבתו... נא לקחת זאת בחשבון... **ע"כ: פ: א** אם אתה הולך על כותנה... בדיק טוב טוב ברכיבים שני הבגד האם זה באמת כותנה או שזה נעשה מכל שני חוטים סינטיטיים שזה כבר מחלוקת שלימה בין אחרוני זמננו והאם זה חייב בציצית אפי' מדרבנן אם לא...

ב. הלאה!!! אורך ורוחב הציצית, לפני שנתחיל חשוב להדגיש: שאם יש חומתם כשרות על הטלית והציצית... אז בדרך כלל זה בסידור... **אבל אז מה...** מותר לך להיות בן תורה אינטלגנט ולגשת לקניית ציצית קצת יותר על רמה מאשר היהודים המסורתיים... מותר לך לדעת לבדוק מה אתה קונה למרות הכשרות ולא לקנות בעיניים עצומות... כן... אל תספר סיפורים... אני ראינו אותך יום אחד קונה חליפה באחת החנויות הרציניות והמובילות... מהאלה ש"מבנים עניין" בגיזיה וכו'... ובכל זאת עמדת שם שעות והסתכלת במראה... קדימה... אחרת... פרופיל... בקשת חוות דעת נוספת... בקיצור: הפכת את החנות... מה יש?? מה... אתה לא סופר עליהם... הם הרי המובילים בביגוד... אלא מאי?? תן... תן לי... זה החליפה שלי... זה המראה שלי... תן לי להחליט האם זה יושב עלי... אז זהו שאותו דבר בדיוק כאן!! זה הציצית שלך... וזה ה"קופיקות" שלך שמזכות אותך בעולם הבא... אז קח קרדיט... ותלמד לדעת על מה צריך להסתכל בציצית...

ג. חזור לעניינינו: אורך ורוחב הציצית... אז הכי מובחר שיהיה אמה מקדימה ואמה מאחורה... (פי' ט"ז סק"ד) שלפי החזו"א זה 58 ס"מ מקדימה ו-58 ס"מ מאחורה... לא כולל הנקב שבו מכניסים את הראש!!! (א"כ יש בכפתים שיעור מסוים ואכמ"ל...) תכלס: בחנות קוראים לזה על פי רוב מידה 9!!!!

ד. הנקב שבו מכניסים את החוטים... (נא לא להתבלבל... יש נקב שאחיה מניס בו את הראש שלך... ויש נקב שבו מכניסים את החוטים של הציצית... לא קרב זה אל זה). צריך שהוא יהיה על הכנף של הכתף!!! בשביל זה הוא צריך להיות במקום מאוד מסוים, שמצד אחד לא יהיה יותר מידי למעלה שיהיה כבר לא בכנף... ולא יותר מידי למטה שיהיה כבר מתחת הכנף... אז המקום הממוצע שמתאים שבין שיעור החזו"א לשיעור ר' חיים נאה זה שיהיה במרחק בין 4 ל-5 ס"מ רחוק מהכנף... ו... וכמובן לא יותר מחמש ס"מ... (עיי' סי' י"א סעיף ט' אל תסמוך עלי...)

ה. לשים לב שהכנפות מרובעות ולא עגולות מידי... בדרך כלל לא אמור להיות בעיה, וגם אם זה קצת עגול לא צריך לעשות נערווען כל זמן שניכר למראית עין שהם מרובעות... (פי' י"א ס"ט, ועיי' ביאור הלכה ד"ה ולא שיהיו עגולות)

עד כה דברנו רק על קניית ציצית וטלית... אבל על לבישת ציצית נדבר בהזדמנות הבאה... אבל רק עצה טובה שרבים לא יודעים אותה והיא נחוצה בפרט לימות הקיץ:
אם בשינת הצהרים חם לך עם הציצית, ואם תוריד אותה אתה תסתבך עם הרכיכה... **יש עצה נפלאה ב"ב בשם הכנה"ג** (פי' סי' סקמ"ב), פשוט תפשיט מעליך את הציצית, ותניח אותה עליך כמו שמיכה, (אל תדאג... כל זמן שאחיה לא מכסה גם את הפנים אף אחד "לא יחשוך בך...") ואח"כ שוב תלבש אותה בלא ברכה...

תחנת ריענון ותחנת דלק בדרך לבית חיינו!!!

ברוכים הבאים לחברת השכרת הרכבים הגדולה בישראל... מדובר ברשת שלימה שפרושה בכל הארץ... יש בה מגוון רחב של סוגי רכבים... יש רכבים קטנים ארבע מקומות... יש גם רכבים שבע מקומות... יש גם אפשרות להשכיר רכב ארבע על ארבע... יש אפילו רכבי שרד... יש גם כמה אוטובוסים בודדים להשכרה...

עד כאן המושגים המוכרים בימינו... כל מי שיש לו רישיון מכיר בע"פ את כל סוגי חברות ההשכרה וכו'... **אבל!!!** תתפלא לשמוע שגם בזמן שביט המקדש היה קיים... גם אז היה צורך בתחבורה ומסילא גם אז היו חברת השכרות וזה היה ענף שלם בפרנסה... רק יחי ההבדל הקטן שזה לא היה באמצעות רכבים אלא בשימוש בבעלי חיים!!! נעים להכיר... ידידנו ישורון... הוא מחזיק בבעלותו את חברת ההשכרות אמצעי התחבורה לעליה לרגל... יש לו מגוון רחב של אמצעי תחבורה שמותאמת לכל אחד לפי תכנית הנסיעה שלו... כל אחד שרוצה לעלות לירושלים נכנס אצל ישורון ומציג לפניו את תכנית נסיעה... וישורון מתאים לו אמצעי תחבורה מתאים... רק בקצרה: יש כאלו שרוצים לעלות לירושלים דווקא דרך כביש הבקעה... (מכל מיני סיבות) אז בשבילם צריך גמל!!!! לגמל יש מעלות וחסרונות... מצד אחד הדלק שלו הכי חסכוני בדמות דבשת... אבל... יש לו חסרונות שהוא נוסע לאט וכו' וכו'... לעומת זאת אלו שעולים בדרך המלך... לוקחים את אמצעי התחבורה להקציט שזה חסור... חסור זה רכב נוטע אבל יש לו חסרונות משלו... הוא איטי... מכני... חסור זה חסור... ואילו יש כאלו שצריכים להגיע מהר לירושלים!!! מהר?? מהר זה רק סוס... סוס זה רכב אוטומטי... אתה יכול להעביר הילוכים ותוך שניות הוא מתחיל לדהור במהירות... הוא גם לא ישן הרבה... אבל יש לו גם חסרונות... ויש את האלו שרוצים לנסוע עם כל המשפחה!! עשרים נפש... נו... איזה אמצעי תחבורה צריך להתאים להם?? אז בשביל זה יש כרכרה שנרתמת בדרך כלל לשני שוורים (לא חלילה שור וחמור) ושור זה גם סיפור משלו... יש לו מעלות וחסרונות... מצד אחד הוא נוסע טוב... מצד שני לפעמים יש לו כריזות ואתה נכנס לצרות של נגח נגף נשך רבץ בעט... (מה שברור: אתה לא יוצא מפה לפני שאחיה חותם לחברת ההשכרות שאחראית עליך שאם השור נוגח ומכריס אותו ומשלמים חצי נזק מגופו הרי אתה חייב מתחייב להחזיר להם שור חדש! קח זאת בחשבון) ואוי... כמעט שכחתי... כמו שיש היום השכרת רכב עם ביטוח... ויש בלי ביטוח כך גם אז... **לזכור קב:** בדרך כלל חברת ההשכרה תונת לך בעל חי עם כל ציוד התחבורה אוסף ורגילות וחבליים ואל תשכח שאתמול מישהו אחר שכר את הבהמה הזו ורכב עליה... מי ערב לי שאותו אחד מאתמול לא היה טמא זיבה?? לא!! אין ביטוח... קח בחשבון שכשאתה רק מתיישב על האוכף אתה אוטומטי טמא בגדים... אתה... אתה כן רוצה ביטוח שהכל פה טהור?? אין בעיה... אבל זה כבר מחיר אחר... יש אגף מיוחד בחברת ההשכרה של אמצעי תחבורה מיוחד לחברים... או שמשכירים את זה רק לחברים... או לחילופין יש משגיחי כשרות שדאג להטביל כבר מאתמול את כל הציוד ועבר על זה הערב שמש... אתה מבין לבד שזה מחיר אחר...

אבל!!!! אם כבר מדברים על אמצעי תחבורה... אז אל תשכח שכמו שבימינו יש באמצע הדרך תחנת ריענון שקוראים לה תחנת דלק!!! אז גם פעם היה צריך תחנת הדלק... רק יש כמה הבדלים גדולים בין תחנת דלק של היום לפעם... ההבדל הראשון הוא: שבתחנת דלק שלנו... סוגי הדלק מתחלקים מקסימום בין סולר לבנזין... אבל התחנות דלק של אמצעי התחבורה דאז זה היה הרבה יותר מסועף... יש לך גמל שאוכל כרשנין... ויש לך שור שאוכל תבן... ויש לך חמור שאוכל שעורים... אבל זה לא נגמר בזה... רגע... מה עם הבני אדם... וכי הם לא צריכים דלק?? היום יש להם בתוך הרכב... אבל פעם... מדובר היה בעליה לרגל שמשתרעת על כמה ימים... אז התחנת דלק צריכה לספק שירותים המונטריים של מזון... וגם אופציה ללינה... בקיצור: תחנת דלק דאז זה היה הרבה מעבר לתחנת דלק... זה היה מתחם שלם... על אם הדרך!!! אז זהו ש-- נעים להכיר את ידידנו... **מנהל תחת הדלק ר' צורישי הי"ו**

לא!! אל תזלזל בו... אל תחשוב שזה עוד איזה מנהל תחנת דלק... הוא אשטיקל תלמיד חכם... מתוקף תפקידו כמנהל תחנת דלק בדרך לבית מקדש הוא צריך להיות בקי בהמון המון הלכות... הוא לא סתם פה... הוא נבחר בקפדנות ע"י הסנהדרין להיות אחראי על התחנה... ובכן: אנחנו כבר מכירים את ר' צורישי שנים רבות... כי... כי אנחנו גרים רחוק מירושלים... והרבה פעמים קורה שכשהחל באמצע השבוע... ואז יוצא שהשבת מגיע באמצע העליה לרגל... ואנחנו צריכים לשבות באמצע הדרך... ואז אנחנו נוהגים לשבות בתחנת דלק של ר' צורישי... אנחנו כבר מכירים אותו ואוהבים את המימרות שהוא מוסיף לנו מההוראות שהוא מקבל מלשכת הגזית מידי תקופה...

אז דבר ראשון: מים!!! יש בכניסה לתחנת דלק בור מים... זה בור שעבדו עליה קשה... התודה והברכה לנחונה חופר שיחין על עבודתו המאומצת... אז בור אמנם יש... אבל זה לא מספיק כי בשבת זה בעיה... הבור זה רשות היחיד ואילו אנחנו ברה"ר- במסילה העולה לירושלים... פה מגיע תפקידו של ר' צורישי שהוא קיבל את ההוראות המדויקות מלשכת הגזית אין לבנות דיומדין סביב בור מים על כל הלכותיהם (עיי' פרק עושין פסין בעירובין...) הלאה!!! כעת נגיש לדלק עצמו... יש לר' צורישי מחסן ענק... אתה רואה ערמות מסודרות... מחלקת תבן- שזה הדלק לשוורים... הלאה... יש שם מחלקת עצה וכרשניים... בשביל מי?? בשביל גמלים... ושעורים בשביל גמלים... וקש בשביל כבשים... **בקיצור: צריך מגוון של דלק!!** ואחת מהחוויות של שבת קודש היא שר' צורישי מעביר שני שיעורים הלכתיים מעשיים בהאלת בהמות בשבת קודש... שיעור ראשון מתקיים בשבת אחה"צ ור' צורישי מראה לציבור איך מותר להאכיל את הבהמה בשבת... אכמ"ל... ובמוצאי שבת הוא שוב מוסר שיעור!!! והפעם הוא מראה לנו מה אסור לעשות בשבת... בקיצור: הוא מלמד אותנו על רגל אחת את פרק מי שהחשיך וצאי פרק חבית וחלק מפרק במה בהמה בשבת... שטייגן לכל דבר!!!

--- אה... שכחתי... הרי בכל תחנת דלק יש גם מקום מיוחד לניקוי ושטיפת רכב... אז גם בתחנת דלק של ר' צורישי יש אגף מיוחד להזאה וטבילה... **תחשוב:** אני כעת בדרך לירושלים... יצאתי מהבית טמא טמא חת... תוך כדי הדרך עברו שלושה ימים... היום אני נמצא ביום השלישי... נו... היום אני צריך לעשות הזאה... מי בדיוק יזה עלי באמצע הדרך?? אז בשביל זה ר' צורישי פה שהוא ת"ח ויש לו בתוך התחנת דלק גם בית הוראה וגם בית הזאה... ואנשים עומדים בתור ונכנסים עם כל המטלטלין ל"ניקוי ושטיפת רכב..." ואחד השאלות המורכבות זה מה צריך להוריד לצורך ההזאה ומה אפשר להשאיר על הבהמה... ומכאן יצאה המשנה בשבת: וכל בעלי השר יוצאים בשר... ומזין עליהם וטובלים במקומם... אגב: רק לשבר את האוזן יש תחנת דלק בדיוק כזו!!! אבל בפאתי ירושלים!!! וההבדל העיקרי בין התחנת דלק כאן לשם... שכאן בדרך כלל אנשים מגיעים ביום השלישי לטהרתם... ומה שהם צריכים זה רק הזאה... אבל לעומת זאת שם בדרך כלל אנשים מגיעים כבר ביום השביעי לטהרתם... ומסילא שם לא מספיק הזאה... שם צריך גם טבילה... כי אוטו הם מגיעים לירושלים בהערב שמש... אז שם... בתחנת ריענון הזו יש גם בית טבילה ענק!!! מדובר בבריכה ענקית ענקית!!! תחשוב מה זה מקווה שאפשר להכניס לתוכו מיניבוס עשרים מקומות... (תתכונן לזה... הולך להיות כזה מקווה... אין ברירה אחרת...) ואז מכניסים את הבהמה עם האפסר ועם כל מה שעליה לתוך המקווה... ושם יש כבר מורה הוראה מיוחד לענייני מרכב!!! שהוא יודע להגדיר איזה סוג נקרא מרכב ומה ר"מ מושב... (יש לזה נפ"ם ססוימות) בקיצור: מדובר בתחנת דלק שכל כולה תורה... תחנת דלק שמייצרת עשרות משניות וספקות וחיודושי תורה... ההמשך אי"ה אי פעם....

תנאי מעכב לבר דעת... להתנתק מחסרי דעת...

יש לי חידה: בגמי אנחנו מוצאים הרבה פעמים מימרות מסוג של "מאי דכתיב..." לדוגמה: "אמר רבי יוחנן: מאי דכתיב: אשריכם זורעי על כל מים וכו'." או לחילופין אמר רבא: מבעה זה אדם שגאמר אם תבעיון בעיניו... אז אם תשאל אותי **מאיפה אני מכיר את הפסוקים האלו?** בטח... אני למדתי מסכת ב"ק דף יז... ושם רבי יוחנן מביא את הפסוק הזה להדיא... אבל השאלה הגדולה היא: רבי יוחנן **בעצמו!!!**

מאיפה הוא!!! מאיפה הוא ידע את הפסוק הזה? אה... מה אתה אומר?? אולי... אולי גם רבי יוחנן למד כמוני מסכת בבא קמא... וגם הוא הגיע לדף י"ז ושם הוא מצא כתוב אמר ר' יוחנן מאי דכתיב אשרי זורעי על כל מים?? לא... נכון שלא?? "ככל הנראה לא..."

אם לא אז מה כן??

למען ה'... מאיפה ר' יוחנן אמר לפגוש את הפסוק הזה בישיעה??

אז שוב אני חוזר... בשלמא אני... אני ישבתי בסדר א' ולמדנו פרק ארבעה אבות ושם הגמי הביאה את הפסוק הזה ומשם אני מכיר אותו... אבל ר' יוחנן עצמו... מאיפה הוא הכיר את הפסוק הזה??? אה... שאלה עצומה... ממש עצומה...

אז כנראה!!! על כרחו!!! מכורח הקושיה מוכרחים אנו לומר!!! שיום אחד בהיר... ר' יוחנן ישב בבית המדרש ועל הסטנדר שלו היה פתוח לא פחות ולא יותר ספר נביאים ו... והוא פשוט למד נביאים... ו... והוא לא סתם למד... אלא למד את זה בעיון... וכשהוא הגיע לפסוק הזה הוא עיין בו... העמיק בו... וגם דרש בו "מאי דכתיב..."

עכשיו: כל מה שנתר לנו עוד בברך **אז מתי!!!** מתי רבי יוחנן למד נביאים ומתי הוא הגיע עד ישיעה פירק ל"ב... מה... אתה רוצה להגיד לי רח"ל שהוא למד את זה באמצע סדר א'?? מה פתאום!!! השתגעתי?? ר' יוחנן לומד נביאים בסדר א'?? לא יכול להיות... אז מתי כן?? בסדר ב'?? גם לא יכול להיות... בסדר ב' צריך ללמוד בקיאות... לא נביאים...

אז אולי!!! אולי!!! יש סיכוי קלוש שהוא עשה את זה על חשבון סדר מוסר... אבל גם זה לא כ"כ הגיוני... כי... אאאפס... אז ככל הנראה מתברר שהוא עשה את זה בכלל בין הסדרים...

עד כאן תמצית דבריו!!! מה אתה אומר על השורות האחרונות שקראת כעת?? אתה מבין את הגיחוך והציניות העסיסית שטמונה פה?? אתה קולט שמשוה פה צורמני ולא אמיתי במשפטים האלו??

אני מקווה שקלטת את זה... **אם אתה קולט את זה... אז בא ננסה לנתח... בעצם... מה פה צורמני כ"כ?? בסה"כ מה פה לא נכון...? הרי בסה"כ אני אומר פה דברים נכונים שמקובל לומר אותם...? מה... לא??**

נ... אז באמת מה פה הנקודה המעוותת כ"כ???

העניין הוא: שהמסגרת יוצרת מטבע הדברים כל מיני קודים וסממאות... ומרוב שאנחנו מתרגלים לחיות בתוך הקודים האלו... אנחנו שוכחים את התוכן שלהם ואנחנו פשוט מאבדים את הצפון...

אז אני אגלה לך סוד: יהודי חייב במצות תלמוד תורה!!! מה זה תלמוד תורה?? תלמוד תורה זה ללכת לארון קודש... לפתוח ספר כזה שקוראים לו ספר תורה ופשוט להגות בו יומם ולילה... ואז ללכת ולדון לפני חכמים מה פשר ה"את" היתירה הזו... ולמה כאן כתוב "דמ"י וכאן "הדם..." ואז חכמים ידרשו בזה מיעוטים וריבויים ותילי תילין של הלכות מכל יתור ומכל ריבוי בתורה... **וחוץ מזה!!!** יש בתוך ארון קודש עוד כ"ד ספרים נוספים שקוראים להם כ"ד תנאי הקודש... וכל מי שעוסק בהם הרי זה עוסק בתורה הקדושה... בתורה שבכתב!!! וכל יהודי מחויב לדעת מה כתוב בתורה... שזה אומר כל מילה בתורה שבכתב... וגם בתורה שבעל פה... אבל אנחנו?? שכן את הדברים הבסיסיים האלו... שכן שיש מצוה שקוראים לה לעסוק בתורה!!!

אצלנו יש כל מיני קודים... **יש קוד** ששמו עיון... **יש קוד** ששמו בקיאות... **יש קוד** ששמו סדר א' ויש סדר ב'... **יש קוד** שקוראים לו אברך בן תירה... **יש קוד** ששמו זמן או לחילופין בין הזמנים... הכל נכנס לתוך **בר קוד כזה!!!** וממילא מכאן ואילך כל דבר שבא אצלנו בביקורת אישית... הוא צריך לעבור את אישור הבר קוד... ואם זה לא עובר בבר קוד... אז... אז אוטומטית זה נהפך להיות עצם בלתי מזוהה...

ר' יוחנן היה יושב שעות ע"ג שעות ולומד... מה הוא היה לומד?? את התורה הקדושה... ואם ספר ישעיה הוא אחד מכתבי הקודש... אז זה דברי קבלה... זה כתבי הקודש... אבל אצלנו?? אצלנו יש בר קוד... ל' יצויה שר' יוחנן היה נכנס לבית המדרש שלנו עם ספר ישעיה... היינו מנסים להעביר את המחזה הזה בבר קוד... רגע... מה זה?? זה מתאים לעיון?? לא!! לבקיאות?? גם לא!! אז מה זה?? מה התשובה: ההההלו... זה התורה הקדושה!!!!!! (אגב: יש צרכניות כאלו שספר נביאים דווקא כן עובר אצלם בבר קוד... אבל זה רשום על קוד של החשבון הפרטי של "זילברמן"... אה... אתה לומד נביאי... אה... אז אתה זילברמן... **אז זהו שלא**... תתפלא לשמוע שזה התורה הקדושה... נעים להכיר...) אבל לא על זה באתי... בא לא נסטה מהנושא... לא באתי כעת לחזק את לימוד נביאים... (כי שוב... אם זה הנושא שלי כעת... אתה מיד תסוג אותי לעוד איזה בר קוד... שאני מהסוג הזה שכועסים למה בישיבות לא לומדים נביאי... אז שהו שלא!! לא על זה באתי... אם כבר יש טענות זה למה הראש כזה סגור... וכל דבר שלא מוכר בבר קוד אז הוא מחוץ לתורה הקדושה)

בא נחזור לר' יוחנן... עדיין לא סיימתי לשאול את כל השאלות שלי... ר' יוחנן בעצמו... מה הוא היה? הוא היה אברך?? לא!! הרי הוא בעצמו מעיד על עצמו שאין תורתו אומנתו (ענין שבת יא. כמובן שאני מתכוין נוט בדרך הלצה רק כדי לשבר את האוזן... ר' יוחנן מדבר שביחס להש"י וחבריו אנו נחשבים שאין תורתנו אומנתו) אה... אז מה הוא כן היה?? אולי הוא היה משגיח בישיבה?? גם לא!! אז... אז מה הוא כן היה?? אולי הוא היה ר"מ בישיבה קטנה בקיאות לכה"פ?? גם לא... אז מה כן?? אתה רוצה להגיד לי שהוא היה סתם... סתם אחד?? מה התשובה?? מי אמר שצריך הגדרה מסוימת לר' יוחנן?? מה... גם ר' יוחנן צריך בר קוד??

תאר לעצמך שר' יוחנן היה גדול בתורה גם בלי להיות מעווגן בבר קוד!! תאר לעצמך שר' יוחנן היה יהודי... ולא סתם יהודי אלא יהודי שעסק בתורה לשמה... והוא זכה לדברים הרבה וזה מה שעשה אותו ר' יוחנן ובזה זה מתחיל ובזה זה נגמר... (אגב: במקרה... ממש במקרה רבי יוחנן היה ריש מתיבתא... אבל לא הראש ישיבה שבו זיכה אותו להיות ר' יוחנן אלא הר' יוחנן שבו זיכה אותו להיות ראש ישיבה וד"ק)

תכליס: כלפי מה הדברים אמורים??

היום מרוב שאנחנו חיים במערכת ממסדית... וכל דבר נכנס למתכנתיות של שייכות והגדרות קודיות... אנחנו לפעמי מאבדים את הזהות וההגדרה הפשוטה והבסיסית של כל דבר... עד כדי גיחוך...

עוד דוגמא: פעם סיפרתי פה... שהיה יהודי אחד שעמד בירושלים בתחנה לכיוון חיפה... מישהו ניגש אליו וביקש טובה: אתה יכול בבקשה לקחת בשבילי חבילה לחיפה? הוא הסכים בחפץ לב... ידיו שעמד לידו התפלא בעצם הנדיבות והוא לחש לו באוזן: תגיד לו... מה... אתה פראייר?? מה אתה סוחר לאנשים חבילות?? ענה לו אותו יהודי: לא!!! לא הבנת... יש לי גמ"ח!!! גמ"ח להעברת חבילות מירושלים לחיפה... אה... גמ"ח?? אה... עכשיו הבנתי... תגיד...

הבנת את הדו שיח?? היהודי הזה עשה גמילות חסדים!!! הסכים לקחת חבילה... חבר שלו לא הצליח להבין מה ההיגיון... מה העניין?? מה... אתה פראייר?? נו... מה הוא ענה לו??

לא... זה לא גמילות חסדים---- אלא גמ"ח... אה... ככה? ברגע שהוא אמר את מילת קסם גמ"ח... הכל נהיה מובן...

אני לא מבין: מה ההבדל בין גמ"ח לגמילות חסדים? הרי עד כמה שידוע לי גמ"ח זה ראשי תיבות גמילות חסדים?? אז למה כשהיהודי הזה עשה גמילות חסדים... חבר שלו לא הצליח להבין "מה עבר עליו" וברגע שהוא סגר את המילים האלו בתוך ראשי תיבות גמ"ח... פתאום הכל התיישב כמין חומר? מה השתנה?? מה התחדש??

התשובה היא: **יש בר קוד!!!** הבר קוד מכיר מילה שקוראים לה גמ"ח!! יש במדריך החרזי האף שלם של רשימה ארוכה של גמ"ח... אם אתה עושה טובות מדין גמ"ח... זה עסק מוכר... אני מבין אותך... אבל!!! אם זה מדין גמילות חסדים...?? מה...?? מה זה גמילות חסדים?? איך מאיתים את זה? זה לא עובר במחשב? מה התחדש??

הבנת את האבסורד??

מרוב שהלכנו קדימה מידי... לקחנו כל מיני מושגים פשוטים וטבעיים... ופשוט סגרנו ואטמנו אותם בתוך איזה ראשי תיבות!!! בתוך איזה בר קוד!! ומכאן ואילך אני מכיר רק את הקוד... אני מכיר את ההגדרה החיצונית של הדבר... ואף פעם לא נכנס לתוכן הפנימי שלה... אני מבין מצוין מה זה גמ"ח... אבל אני לא זוכר לרגע שמדובר בגמילות חסדים...

עוד דוגמא מצחיקה: בחור יושב בשיעור יומי עיון בישיבה ויוצא מאוכזב... הרב הזה הוא לא בראש שלי... הדרך לימוד שלו לא מתאימה לצורת החשיבה שלי... נראה לי שהוא לומד בדרך לימוד של בריסק ואני יותר מתחבר לשיטת לימוד הישיבתית הרגילה...

רבונו של עולם: הר"מ הזה ישב בשיעור ושאל שאלה!!! הוא הקשה סתירה בין תוס' זה לתוס' אחר... תכליס: זה קשה או לא קשה? הקושיה קשה או לא?? הבנת שיש פה סתירה... אז מה זה משנה אם זה בשיטה של בריסק או בשיטה של לייפציג... הבן אדם שאל שאלה!!! יש לך תירוץ על השאלה או לא...?? **הבנת מה קרה פה??**

הבחור ישב בשיעור והר"מ דיבר עברית!!! הוא הביא גמ' אחת... והיקשה עליה קושיה מגמ' אחרת... והקושיה היא קושיה!! לא יעזור כלום!!! נראה אותך מתרץ אותה... אבל הבחור במקום הפעילי של ישראל נורמלי ופשוט להקשיב ולשמוע את השאלה השאלתית שנאמרה פה ולהוסיף לקח ופולפל... באותו זמן הבחור היה עסוק בבר קוד של השאלה... רגע... אני שומע פה נימה של שיטת לימוד בריסק...

אני שומע פה בר קוד שצובר רק בצרכניה של העיר בריסק... הההלו... תויד כבר את הבר קוד מהמוצא... יש כזה מזה... יש כאן תורה הקדושה!! יש כאן יהודי תלמיד חכם!! ששואל שאלה... תקשיב לו כמו בן אדם ותפסיק להסתבך... בלי סטיגמות ובלו להכניס בכח דעות קדומות... תפתח ראש ושכל הגיוני וטבעי... ופתאום תגלה שהר"מ הזה אומר פה משהו... הוא שואל שאלות ומתרץ תירוצים... וזה לא בריסק ולא קלם... זה תורה!!!

עוד דוגמא: הרבה פעמים אנחנו פוגשים עובדי ה' מופלגים ואנחנו פשוט נוטים לזלזל בהם... **ולמה??** כי הם לא מצליחים לעבור אצלנו בבר קוד... אני מכיר יהודי עובד ה' אמיתי שאף אחד לא חולק שהוא עובד ה' מופלג... הוא מתקרב לגדר "אדם השלם בקדושת יצור" אבל בכל זאת... אם אני אצביע לך עליו... אתה תעשה כזה פרצוף... יהיה לך הסתייגות מלהעריך אותו באופן מוצהר... (אני מכיר אחד כזה: איפה... אני מכיר עשרות כאלו) **ולמה??** כי... כי יש לו בעיה!!! הוא לא נושא שום משרה תורנית רשמית... הוא לא ראש ישיבה וגם לא ר"מ... הוא לא כזה ליטאי אבל מצד שני הוא גם לא לגמרי חסיד... הוא לא מספיק איש הלכה מוצהר... אבל הוא גם לא לגמרי מזוהה בתור משגיח... עדיין לא מספיק ברור אם הוא סגנון של צדיק או סגנון שנוטה לבעל מחשבה... כל הדברים האלו הם לא כ"כ ברורים ביחס אליו... אז... אז מה הוא?? הוא כזה עב"ם כזה... עצם בלתי מזוהה!!!

לא חבל??? יש לך מושג כמה יהודים קדושים ושלמיים בקדושת יוצרם שמתגלגלים לנו בין הרגלים... ואפשר כי"כ לקבל מהם דוגמא אישית... ואנחנו מזלזלים בהם... רק בגלל שהם לא עוברים בכל מיני בר קודים מטופשים שאנחנו כמו ידיו אותם... וכל הזמן אנחנו עוד משדרגים אותם ומוסיפים עוד הגדרות ועוד כל מיני קודים אטומים שמונתקים מכל חיבור פנימי למשמעות??

אין ברירה!! על זה נאמר: דעה קנית מה חסרת!!! דעה חסרת מה קנית!!! הכל מתחיל ונגמר בדעת... דעת זה להתחבר לתוכן של כל דבר... ההיפך הגמור של דעת-- בימינו קוראים לזה ססמאות בלע"ז!!!

אחד מהמתנות שהתורה מקנה לנו זה דעת!!! ובשביל להיות מחובר לדעת צריך לנתק כל קשר עם חסרי דעת!!!! הפוליטיקה והעיתונים והנייעס הם חסרי הדעת... שהם מעשירים ואתנו כל הזמן עם קודים ש... שזה הרמה שלהם... אין מה לעשות... אנחנו לא מגיעים אליהם בטענות אבל מה נעשה שזה לא הרמה שלנו... אף אחד לא מגיע בטענות לילד בכתה א'... אבל לא לא אומר שילד בכתה ח' צריך לשבת יחד איתו ולקנות את כל השטויות שלו... כעת התחיל זמן קץ... נכנסנו לישיבה... נכנסו לתוך רצון ולקנות דעת ה'!!! להתרומם!!! להסתכל ברוממות על כל דבר!! להיכנס לפנימיות של כל דבר... לא להשאר מבחוץ... לא להיתקע בבר קוד... לא להיתקע בבר קוד...